ISSN 1725-5244

Uradni list Evropske unije

C 103

Slovenska izdaja

Zvezek 54

2. april 2011

Informacije in objave

Obvestilo št. | Vsebina | Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2011/C 103/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 95, 26.3.2011 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2011/C 103/02 Združeni zadevi C-436/08 in C-437/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz – Avstrija) – Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) proti Finanzamt Linz (Prosti pretok kapitala — Davek od dohodkov pravnih oseb — Oprostitev domačih dividend — Oprostitev tujih dividend, odvisna od izpolnitve nekaterih pogojev — Uporaba sistema odbitka za tuje dividende, ki niso oproščene plačila davka — Dokazi, ki se zahtevajo v zvezi s tujim odbitnim davkom) 2

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 103/03	Zadeva C-52/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Stockholms tingsrätt – Švedska) – Konkurrensverket proti TeliaSonera AB (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 102 PDEU — Zloraba prevladujočega položaja — Cene telekomunikacijskega operaterja — Posredniške storitve ADSL — Storitve širokopasovne povezave za končne uporabnike — Zbijanje marž konkurentov ali učinek „cenovnih škarij“)	3
2011/C 103/04	Zadeva C-251/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. februarja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Ciper (Javna naročila za preskrbo in javna naročila za gradnje — Vodni, energetski, transportni in telekomunikacijski sektor — Direktiva 93/38/EGS — Javni razpis — Merila za oddajo — Enako obravnavanje ponudnikov — Načelo preglednosti — Direktiva 92/13/EGS — Revizijski postopek — Obveznost obrazložitve odločbe o neizboru določenega ponudnika)	4
2011/C 103/05	Zadeva C-260/09 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. februarja 2011 – Activision Blizzard Germany GmbH (prej CD-Contact Data GmbH) proti Evropski komisiji (Pritožba — Člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic znamke Nintendo — Omejitev vzporednega izvoza na tem trgu — Sporazum med proizvajalcem in izključnim distributerjem — Sporazum o distribuciji, ki dovoljuje pasivno prodajo — Ugotovitev, da obstaja soglasje volj brez neposrednega listinskega dokaza o omejitvi te prodaje — Dokazni standard, ki se zahteva za ugotovitev vertikalnega sporazuma)	4
2011/C 103/06	Zadeva C-283/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Warszawa – Republika Poljska) – Artur Weryński proti Mediatel 4B Spółka z o.o. (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pridobivanje dokazov — Zaslišanje priče s strani zaprošenega sodišča na prošnjo sodišča, ki zaprosi — Stroški za priče)	5
2011/C 103/07	Združene zadeve od C-307/09 do C-309/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) proti Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Svoboda opravljanja storitev — Napotitev delavcev — Akt o pristopu iz leta 2003 — Prehodni ukrepi — Dostop poljskih državljanov na trg dela držav, ki so ob pristopu Republike Poljske že članice Unije — Obveznost pridobitve delovnega dovoljenja pri zagotavljanju dela delavcev — Direktiva 96/71/ES — Člen 1(3))	5
2011/C 103/08	Zadeva C-359/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Ítélőtábla – Republika Madžarska) – Donat Cornelius Ebert proti Budapesti Ügyvédi Kamara (Odvetniki — Direktiva 89/48/EGS — Priznavanje visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta — Direktiva 98/5/ES — Trajno opravljanja poklica odvetnika v državi članici, ki ni tista, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena — Uporaba strokovnega naziva države članice gostiteljice — Pogoji — Vpis v imenik pri odvetniški zbornici države članice gostiteljice)	6
2011/C 103/09	Zadeva C-494/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria – Italija) – Bolton Alimentari SpA proti Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Dopustnost — Carinsko pravo — Tarifna kvota — Carinski zakonik — Člen 239 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Členi 308a, 308b in 905 — Uredba (ES) št. 975/2003 — Tuna — Izčrpanje kvote — Dan odprtja — Nedelja)	6

SL

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 103/10	Zadeva C-11/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti Marishipping and Transport BV (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Carine — Oprostitev — Farmacevtske snovi — Sestava — Omejitve)	7
2011/C 103/11	Zadeva C-16/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd proti Office of Communications, British Telecommunications plc (Približevanje zakonodaj — Telekomunikacije — Omrežja in storitve — Direktiva 2002/22/ES — Določitev podjetij za zagotavljanje univerzalne storitve — Naložitev posebnih obveznosti določenemu podjetju — Imeniške storitve in imeniki)	8
2011/C 103/12	Zadeva C-25/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Missionswerk Werner Heukelbach eV proti državi Belgiji – SPF Finances (Neposredno obdavčenje — Prosti pretok kapitala — Davek na dediščine — Volilo v korist nepridobitnih organizacij — Zavrnitev uporabe znižane stopnje, če imajo te organizacije poslovni sedež v drugi državi članici od tiste, v kateri je zapustnik dejansko prebival ali delal — Omejitev — Utemeljitev)	8
2011/C 103/13	Zadeva C-30/10: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Linköpings tingsrätt – Švedska) – Lotta Andersson proti Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 80/987/EGS — Člen 10(c) — Nacionalna določba — Jamstvo za izplačilo neporavnanih terjatev delavcev — Izključitev oseb, ki so bile v šestih mesecih pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka nad družbo, ki jih zaposluje, lastnice bistvenega deleža v tej družbi in so imele v njej znaten vpliv)	9
2011/C 103/14	Zadeva C-78/10: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Rouen – Francija) – Marc Berel, in drugi proti Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre (Carinski zakonik Skupnosti — Členi 213, 233 in 239 — Solidarna obveznost več dolžnikov za isti carinski dolg — Odpust uvoznih dajatev — Ugasnitev carinskega dolga — Možnost solidarnega dolžnika, da se sklicuje na odpust, odobren drugemu solidarnemu dolžniku — Neobstoj)	9
2011/C 103/15	Zadeva C-321/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/2/ES — Okoljska politika — Infrastruktura za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) — Izmenjava in posodabljanje podatkov v elektronski obliki — Nepopoln prenos)	10
2011/C 103/16	Zadeva C-391/10: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 3. februarja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/36/ES — Uveljavljanje določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi — Nepopoln prenos v predpisanem roku)	10

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 103/17	Zadeva C-395/10: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 3. februarja 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/2/ES — Okoljska politika — infrastruktura za prostorske informacije — Izmenjava in posodabljanje elektronskih podatkov — Nesprejetje nacionalnih ukrepov za prenos)	11
2011/C 103/18	Zadeva C-143/10 P: Pritožba, ki jo je 29. januarja 2010 vložil Antoni Tomasz Uznański zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 27. novembra 2009 v zadevi Uznański proti Poljski, T-348/09	11
2011/C 103/19	Zadeva C-611/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 23. decembra 2010 – Waldemar Hudzinski proti Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse	11
2011/C 103/20	Zadeva C-612/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 23. decembra 2010 – Jaroslaw Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse	11
2011/C 103/21	Zadeva C-625/10: Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki	12
2011/C 103/22	Zadeva C-626/10 P: Pritožba, ki jo je Kalliope Agapiou Joséphidès vložila 28. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 21. oktobra 2010 v zadevi T-439/08, Agapiou Joséphidès proti Komisiji in EACEA	13
2011/C 103/23	Zadeva C-627/10: Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji	13
2011/C 103/24	Zadeva C-5/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 6. januarja 2011 – Kazenski postopek proti Titusu Alexandru Jochenu Donnerju	14
2011/C 103/25	Zadeva C-25/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 17. januarja 2011 – Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA proti Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Zadeva C-34/11: Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki	15
2011/C 103/27	Zadeva C-35/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Anglija in Wales) (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 21. januarja 2011 – Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Zadeva C-42/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel d'Amiens (Francija) 31. januarja 2011 – Kazenski postopek zoper Joaoja Pedra Lopes Da Silva Jorge	16
2011/C 103/29	Zadeva C-46/11: Tožba, vložena 1. februarja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	16

SL

2011/C 103/30 Zadeva C-48/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 2. februarja 2011 – Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö 17

2011/C 103/31 Zadeva C-52/11 P: Pritožba, ki jo je Fernando Marcelino Victoria Sánchez vložil 4. februarja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 17. novembra 2010 v zadevi T-61/10 17

Splošno sodišče

2011/C 103/32 Zadeva T-118/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. februarja 2011 – P.P.TV proti UUNT – Rentrak (PPT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PPT — Prejšnja nacionalna figurativna znamka PPTV — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (Postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))..... 19

2011/C 103/33 Zadeva T-385/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – FIFA proti Komisiji („Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Kraljevina Belgija sprejela v zvezi z dogodki velikega pomena za belgijsko družbo — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 43 ES in 49 ES — Lastninska pravica“) 19

2011/C 103/34 Zadeva T-55/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – UEFA proti Komisiji („Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Evropsko prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica“) 20

2011/C 103/35 Zadeva T-68/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – FIFA proti Komisiji („Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica“) 20

2011/C 103/36 Zadeva T-10/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Formula One Licensing proti UUNT – Global Sports Media (F1-LIVE) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti F1 LIVE — Prejšnje figurativna znamka Skupnosti, nacionalne besedne znamke in mednarodna besedna znamka F1 in F1 Formula 1 — Zavrnitev ugovora s strani odbora za pritožbe — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009))..... 21

2011/C 103/37 Zadeva T-122/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods proti Svetu („Damping — Uvoz pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Načelo dobre uprave — Člen 15(2) in člen 20(4) in (5) Uredbe (ES) št. 384/96 (postala člen 15(2) in člen 20(4) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009)“)..... 21

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 103/38	Zadeva T-324/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – J & F Participações proti UUNT – Plusfood Wrexham (Friboi) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Friboi — Prejšnja nacionalna besedna znamka FRIBO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009“)	22
2011/C 103/39	Zadeva T-385/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Annco proti UUNT – Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ANN TAYLOR LOFT — Prejšnja nacionalna besedna znamka LOFT — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	22
2011/C 103/40	Zadeva T-471/10: Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Gill proti Komisiji	22
2011/C 103/41	Zadeva T-32/11: Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Verenigde Douaneagenten proti Komisiji	23
2011/C 103/42	Zadeva T-60/11: Tožba, vložena 26. januarja 2011 – Kraft Foods Global Brands proti UUNT – Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Zadeva T-65/11: Tožba, vložena 28. januarja 2011 – Recombined Dairy System proti Komisiji	25
2011/C 103/44	Zadeva T-78/11 P: Pritožba, ki jo je 7. februarja 2011 vložila Erika Lenz zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 14. decembra 2010 v zadevi Lenz proti Komisiji, F-80/09	25
2011/C 103/45	Zadeva T-80/11: Tožba, vložena 9. februarja 2011 – Nath Kalsi proti UUNT – American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Zadeva T-85/11 P: Pritožba, ki jo je 11. februarja 2011 vložil Luigi Marcuccio zoper sodbo, ki jo je 23. novembra 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-65/09, Marcuccio proti Komisiji	27
2011/C 103/47	Zadeva T-88/11: Tožba, vložena 18. februarja 2011 – BIA Separations proti Komisiji	27
2011/C 103/48	Zadeva T-92/11: Tožba, vložena 18. februarja 2011 – Andersen proti Komisiji	28

SL

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2011/C 103/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*

UL C 95, 26.3.2011

Prejšnje objave

UL C 89, 19.3.2011

UL C 80, 12.3.2011

UL C 72, 5.3.2011

UL C 63, 26.2.2011

UL C 55, 19.2.2011

UL C 46, 12.2.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz – Avstrija) – Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) proti Finanzamt Linz

(Združeni zadevi C-436/08 in C-437/08) ([1])

(Prosti pretok kapitala — Davek od dohodkov pravnih oseb — Oprostitev domačih dividend — Oprostitev tujih dividend, odvisna od izpolnitve nekaterih pogojev — Uporaba sistema odbitka za tuje dividende, ki niso oproščene plačila davka — Dokazi, ki se zahtevajo v zvezi s tujim odbitnim davkom)

(2011/C 103/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Tožena stranka: Finanzamt Linz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Unabhängiger Finanzsenat – Razlaga prava Skupnosti – Nacionalna ureditev, v skladu s katero velja za dividende družb rezidentk sistem oprostitev, medtem ko za dividende družb nerezidentk ta sistem velja le, če delež v kapitalu dosega 25 % – Upravna in sodna praksa, v skladu s katero se za izpolnitev zahtev iz prava Skupnosti uporablja metoda odbitka za dividende družb nerezidentk, ko delež v kapitalu ne dosega 25 %

Izrek

1. *Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitev davka od dohodkov pravnih oseb za dividende iz portfeljev od deležev, ki so v lasti domačih družb, in ki tako oprostitev za dividende iz portfeljev iz družb s sedežem v tretjih državah podpisnicah Sporazuma o enotnem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 pogojuje z obstojem splošnega sporazuma o medsebojni upravni pomoči in pomoči pri izvršbi, sklenjenega med državo članico in zadevno tretjo državo, ker se za dosego ciljev zadevne zakonodaje zahteva le sporazum o medsebojni pomoči na upravnem področju.*

2. *Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, v skladu s katero so davka od dohodkov pravnih oseb oproščene dividende iz portfeljev, ki jih domača družba prejme od druge domače družbe, medtem ko se ta davek obračuna za dividende iz portfeljev, ki jih domača družba prejme od družbe s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi podpisnici Sporazuma o enotnem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, če se davek, plačan v državi sedeža zadnjenavedene družbe, odbije od davka, ki ga je treba plačati v državi članici družbe prejemnice dividend, in če upravna bremena, naložena družbi prejemnici dividend za uveljavljanje takega odbitka, niso pretirana. Podatki, ki jih zahteva nacionalna davčna uprava od družbe prejemnice dividend in se nanašajo na davek, ki je bil dejansko obračunan od dohodkov družbe izplačevalke dividend v državi, v kateri ima ta družba sedež, so povezani s samim delovanjem metode odbitka in jih ni mogoče šteti za pretirano upravno breme.*

3. *Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, na podlagi katere so zaradi izogibanja dvojnega ekonomskega obdavčevanja davka od dohodkov pravnih oseb oproščene dividende iz portfeljev, ki jih domača družba prejme od druge domače družbe, in na podlagi katere za dividende, ki jih izplača družba s sedežem v tretji državi, ki ni podpisnica Sporazuma o enotnem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, ni določena niti oprostitev dividend niti sistem odbitka davka, ki ga je družba izplačevalka plačala v državi, v kateri ima sedež.*

4. *Člen 63 PDEU ne nasprotuje praksi nacionalnega davčnega organa, ki za dividende iz nekaterih tretjih držav uporablja metodo odbitka pod določenim pragom udeležbe družbe prejemnice dividend v kapitalu družbe izplačevalke dividend in metodo oprostitve nad navedenim pragom, medtem ko sistematično uporablja metodo oprostitve za domače dividende, vendar le, če zadevni*

mehanizmi, katerih namen je izogibanje ali zmanjšanje verižnega obdavčevanja, vodijo do enakovrednega rezultata. To, da nacionalna davčna uprava od družbe prejemnice dividend zahteva podatke v zvezi z davkom, ki je bil dejansko obračunan od dohodkov družbe izplačevalke dividend v tretji državi, v kateri ima zadnja sedež, je povezano s samim delovanjem metode odbitka in kot tako ne vpliva na enakovrednost metod oprostitve in odbitka.

5. *Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da:*

— *nasprotuje nacionalni ureditvi, ki domačim družbam priznava možnost prenosa izgub, nastalih v nekem davčnem obdobju, na poznejša davčna obdobja in preprečuje dvojno ekonomsko obdavčevanje dividend z uporabo metode oprostitve za domače dividende, medtem ko za dividende, ki jih izplačajo družbe s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi, uporablja metodo odbitka, kadar taka ureditev ob uporabi metode odbitka ne dopušča prenosa odbitka davka od dohodkov pravnih oseb, plačanega v državi, v kateri ima sedež družba izplačevalka dividend, na poznejša davčna obdobja, če je v davčnem obdobju, v katerem je družba prejemnica dividend prejela tuje dividende, ta družba izkazala izgubo od prihodkov iz dejavnosti, in*

— *ne zavezuje države članice, da v svoji davčni zakonodaji določi odbitek davka, plačanega na dividende prek pri viru odtegnjenega davka v drugi državi članici ali v tretji državi, zaradi izogibanja dvojnega pravnega obdavčevanja dividend, ki jih prejme družba s sedežem v prvi državi članici, pri čemer je obdavčitev rezultat vzporednega izvrševanja davčnih pristojnosti zadevnih držav članic.*

---

(1) UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Stockholms tingsrätt – Švedska) – Konkurrensverket proti TeliaSonera AB

(Zadeva C-52/09) (1)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 102 PDEU — Zloraba prevladujočega položaja — Cene telekomunikacijskega operaterja — Posredniške storitve ADSL — Storitve širokopasovne povezave za končne uporabnike — Zbijanje marž konkurentov ali učinek „cenovnih škarij“)

(2011/C 103/03)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Stockholms tingsrätt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konkurrensverket

Tožena stranka: TeliaSonera AB

Ob udeležbi: Tele2 Sverige AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Stockholms tingsrätt – Razlaga člena 82 ES – Učinek cenovnih škarij – Cene telekomunikacijskega operaterja, ki je imel prej uveljavljen monopol, za dostop do ADSL – Razlika med cenami, ki jih je operater zaračunaval posredniškim operaterjem za opravljanje veleprodajnih storitev dostopa do ADSL, in cenami, ki jih je operater zaračunaval potrošnikom za dostop do ADSL, ne zadostujejo za pokritje dodatnih stroškov, ki jih nosi operater za opravljanje teh maloprodajnih storitev

Izrek

Ob neobstoju kakršne koli objektivne utemeljitve gre lahko za zlorabo v smislu člena 102 PDEU, kadar vertikalno integrirano podjetje s prevladujočim položajem na veleprodajnem trgu posredniških asimetričnih digitalnih naročniških storitev izvaja prakso oblikovanja cen, pri kateri razlika med cenami, uporabljenimi na tem trgu, in cenami, uporabljenimi na maloprodajnem trgu storitev širokopasovne povezave za končne uporabnike, ne zadostuje za izravnavo posebnih stroškov, ki jih mora to podjetje nositi za dostop do zadnjenavedenega trga.

V okviru presoje tega, ali politika oblikovanja cen pomeni zlorabo, je treba upoštevati vse okoliščine vsakega obravnavanega primera. Še zlasti:

— *je treba načeloma in prednostno upoštevati cene in stroške zadevnega podjetja na maloprodajnem trgu storitev. Samo če se ob upoštevanju okoliščin ni mogoče opreti na te cene in stroške, je treba preučiti cene in stroške konkurentov na istem trgu; in*

— *je nujno dokazati, da ob upoštevanju zlasti nepogrešljivosti veleprodajnega proizvoda ta praksa ustvarja vsaj potencialen protikonkurenčni učinek na maloprodajnem trgu, ne da bi bilo to kakor koli ekonomsko upravičeno.*

Za tako presojo načeloma niso upoštevni:

— *neobstoj predpisa, ki bi za zadevno podjetje določal obveznost opravljanja posredniških storitev ADSL na veleprodajnem trgu, na katerem ima prevladujoč položaj;*

— *stopnja prevlade tega podjetja na tem trgu;*

— *okoliščina, da navedeno podjetje nima prevladujočega položaja tudi na maloprodajnem trgu storitev širokopasovne povezave za končne uporabnike;*

— *okoliščina, da so stranke, za katere se uporablja taka praksa oblikovanja cen, nove ali obstoječe stranke zadevnega podjetja;*

— *nezmožnost podjetja s prevladujočim položajem, da izravna morebitne izgube, ki bi jih lahko povzročila taka praksa oblikovanja cen; niti*

— *stopnja zrelosti zadevnih trgov in obstoj nove tehnologije na njih, za katero so nujna zelo velika vlaganja.*

(1) UL C 90, 18.4.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. februarja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Ciper

(Zadeva C-251/09) (1)

(Javna naročila za preskrbo in javna naročila za gradnje — Vodni, energetski, transportni in telekomunikacijski sektor — Direktiva 93/38/EGS — Javni razpis — Merila za oddajo — Enako obravnavanje ponudnikov — Načelo preglednosti — Direktiva 92/13/EGS — Revizijski postopek — Obveznost obrazložitve odločbe o neizboru določenega ponudnika)

(2011/C 103/04)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Zadra, zastopnik, I. Chatzigiannis in M. Patakia, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Ciper (zastopnika: K. Likourgos in A. Pantazi-Lamprou, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 4(2) in 31(1) Direktive Sveta 93/38/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov naročanja naročnikov v vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju (UL L 199, str. 84) – Kršitev člena 1(1) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, str. 14) – Obveznost obrazložitve odločbe o zavrnitvi ponudnika – Obveznost zagotoviti, da se odločbe, ki jih sprejmejo naročniki, lahko učinkovito in čim hitreje preizkusijo – Načeli enakega obravnavanja in preglednosti

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 233, 26.9.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. februarja 2011 – Activision Blizzard Germany GmbH (prej CD-Contact Data GmbH) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-260/09 P) (1)

(Pritožba — Člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic znamke Nintendo — Omejitev vzporednega izvoza na tem trgu — Sporazum med proizvajalcem in izključnim distributerjem — Sporazum o distribuciji, ki dovoljuje pasivno prodajo — Ugotovitev, da obstaja soglasje volj brez neposrednega listinskega dokaza o omejitvi te prodaje — Dokazni standard, ki se zahteva za ugotovitev vertikalnega sporazuma)

(2011/C 103/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Activision Blizzard Germany GmbH (prej CD-Contact Data GmbH) (zastopnika: J. K. de Pree in E. N. M. Raedts, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in F. Ronkes Agerbeek, zastopnika)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) (zdaj Splošno sodišče) z dne 30. aprila 2009 v zadevi CD-Contact Data GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-18/03), s katero je Splošno sodišče zmanjšalo globo, naloženo tožeči stranki, v preostalem pa zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/675/ES z dne 30. oktobra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution in COMP/36.321 Omega – Nintendo), ki se je nanašala na več sporazumov in usklajenih ravnanj na trgu igralnih konzol znamke Nintendo in igralnih kartic, združljivih s temi konzolami, katerih namen je bil omejiti vzporedni izvoz teh konzol in igralnih kartic.

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*

2. *Activision Blizzard Germany GmbH se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 220, 12.9.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Warszawa – Republika Poljska) – Artur Weryński proti Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Zadeva C-283/09) (1)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pridobivanje dokazov — Zaslišanje priče s strani zaprošenega sodišča na prošnjo sodišča, ki zaprosi — Stroški za priče)

(2011/C 103/06)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy Warszawa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Artur Weryński

Tožena stranka: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, str. 1) – Zaslišanje priče s strani sodišča države članice na prošnjo sodišča druge države članice – Stroški za priče – Možnost zaprošenega sodišča, da od sodišča, ki zaprosi, zahteva plačilo predujma v korist zaslišane priče

Izrek

Člena 14 in 18 Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da sodišče, ki zaprosi, zaprošenemu sodišču ni dolžno plačati predujem za stroške za pričo ali zaslišani priči povrniti stroške.

(1) UL C 244, 10.10.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) proti Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Združene zadeve od C-307/09 do C-309/09) (1)

(Svoboda opravljanja storitev — Napotitev delavcev — Akt o pristopu iz leta 2003 — Prehodni ukrepi — Dostop poljskih državljanov na trg dela držav, ki so ob pristopu Republike Poljske že članice Unije — Obveznost pridobitve delovnega dovoljenja pri zagotavljanju dela delavcev — Direktiva 96/71/ES — Člen 1(3))

(2011/C 103/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Tožena stranka: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State (Nizozemska) – Razlaga členov 49 ES in 50 ES ter člena 1(3)(c) Direktive 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL 1997, L 18, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki za napotitev delavcev zahteva delovno dovoljenje

Izrek

1. *Člena 56 PDEU in 57 PDEU ne nasprotujeta temu, da država članica v prehodnem obdobju, določenem v poglavju 2(2) Priloge XII k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, napotitev – v smislu člena 1(3)(c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev – delavcev, ki so poljski državljani, na svojem ozemlju pogojuje s pridobitvijo delovnega dovoljenja.*

2. *Napotitev delavcev v smislu člena 1(3)(c) Direktive 96/71 je storitev, ki se opravlja za plačilo in v zvezi s katero napoteni delavec ostane v službi podjetja, ki je ponudnik storitve, z uporabnikom pa ni sklenjena nobena pogodba o zaposlitvi. Za to napotitev je značilno, da je napotitev delavca v državo članico gostiteljico dejanski predmet storitve, ki jo opravlja podjetje, ki je ponudnik storitve, in da ta delavec delo opravlja pod nadzorom in vodstvom podjetja, ki uporablja njegove storitve.*

(1) UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Ítélőtábla – Republika Madžarska) – Donat Cornelius Ebert proti Budapesti Ügyvédi Kamara

(Zadeva C-359/09) (1)

(Odvetniki — Direktiva 89/48/EGS — Priznavanje visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta — Direktiva 98/5/ES — Trajno opravljanja poklica odvetnika v državi članici, ki ni tista, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena — Uporaba strokovnega naziva države članice gostiteljice — Pogoji — Vpis v imenik pri odvetniški zbornici države članice gostiteljice)

(2011/C 103/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Ítélőtábla

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Donat Cornelius Ebert

Tožena stranka: Budapesti Ügyvédi Kamara

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Fővárosi Ítélőtábla – Razlaga Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (89/48/EGS) (UL L 19, str. 16) in Direktive 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena (UL L 77, str. 36) – Ureditev države članice, v skladu s katero imajo možnost opravljati odvetniški poklic pod strokovnim nazivom iz te države članice zgolj odvetniki, ki so bili v tej državi članici vpisani na seznam pri odvetniški zbornici

Izrek

1. *Niti Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (89/48/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2001, niti Direktiva 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, s katero je za opravljanje odvetniške dejavnosti pod nazivom odvetnika iz države članice gostiteljice določena obveznost članstva v organizaciji, kot je odvetniška zbornica.*

2. *Direktivi 89/48 in 98/5 se dopolnjujeta tako, da za odvetnike držav članic določata dve možnosti dostopa do poklica odvetnika v državi članici gostiteljici pod strokovnim nazivom iz te države.*

(1) UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria – Italija) – Bolton Alimentari SpA proti Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Zadeva C-494/09) (1)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Dopustnost — Carinsko pravo — Tarifna kvota — Carinski zakonik — Člen 239 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Členi 308a, 308b in 905 — Uredba (ES) št. 975/2003 — Tuna — Izčrpanje kvote — Dan odprtja — Nedelja)

(2011/C 103/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bolton Alimentari SpA

Tožena stranka: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria – Razlaga člena 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) – Razlaga členov od 308a do 308c, 899(2) in 905(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2913/92 (UL L 253, str. 1) – Povračilo ali odpust

uvoznih dajatev – Možnost države članice, da sama odloči o zahtevku za povračilo – Pojem „posebna situacija“ v smislu člena 239(1) Uredbe (EGS) št. 2913/92 – Uvoznik Skupnosti, ki je izključen iz tarifne kvote, odprte na nedeljo, ker so nacionalni carinski uradi zaprti

Izrek

1. *Člene od 308a do 308c Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 214/2007 z dne 28. februarja 2007, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da bi Komisija lahko sprejela odločbo o izključitvi izvajalca iz tarifne kvote, ker je bila ta kvota izčrpana na dan odprtja, ki je bil nedelja, to je dan, ko so carinski organi države članice, v kateri ima zadevni izvajalec sedež, zaprti.*

2. *Člene od 308a do 308c Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 214/2007, je treba razlagati tako, da državi članici ne nalagajo, naj Komisijo zaprosi za zadržanje tarifne kvote, da bi zagotovila pravično in nediskriminatorno obravnavo uvoznikov, kadar se ta tarifna kvota odpre na nedeljo, to je na dan, ko so carinski uradi v zadevni državi članici zaprti, in obstaja nevarnost, da bo navedena kvota izčrpana na dan odprtja, glede na to, da so carinski uradi v ostalih državah članicah ob nedeljah odprti.*

3. *Carinski organ države članice je, razen v primerih iz člena 899(1) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 214/2007, pristojen, da sam odloči o zahtevku za povračilo iz člena 239(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, če meni, da Evropska komisija ni storila nobene napake in da zadevni zahtevek ne spada k nobenemu od drugih primerov iz člena 905(1) navedene Uredbe št. 2454/93.*

4. *Člen 239 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1791/2006, je treba razlagati tako, da se lahko nanaša na izključitev uvoznika Evropske unije iz tarifne kvote, ki se odpre na nedeljo, če je razlog za izključitev to, da so carinski uradi države članice, v kateri ima ta uvoznik sedež, ob nedeljah zaprti.*

([1]) UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti Marishipping and Transport BV

(Zadeva C-11/10) ([1])

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Carine — Oprostitev — Farmacevtske snovi — Sestava — Omejitve)

(2011/C 103/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Staatssecretaris van Financiën

Nasprotna stranka: Marishipping and Transport BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Belgija – Razlaga Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1) – Farmacevtske snovi, oproščene carine – Snovi, ki niso v čisti obliki – Omejitve

Izrek

Točko 1(1) dela C oddelka II prvega dela Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 in z Uredbo Komisije (ES) št. 1832/2002 z dne 1. avgusta 2002, je treba razlagati tako, da za farmacevtsko snov s seznama snovi v Prilogi 3 v tretjem delu iste Priloge I, ki so ji bile dodane druge snovi, zlasti farmacevtske, ne velja več oprostitev carine, ki bi veljala, če bi bila taka snov v čisti obliki.

([1]) UL C 80, 27.3.2010, str. 13.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd proti Office of Communications, British Telecommunications plc

(Zadeva C-16/10) [1]

(Približevanje zakonodaj — Telekomunikacije — Omrežja in storitve — Direktiva 2002/22/ES — Določitev podjetij za zagotavljanje univerzalne storitve — Naložitev posebnih obveznosti določenemu podjetju — Imeniške storitve in imeniki)

(2011/C 103/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Toženi stranki: Office of Communications, British Telecommunications plc

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Razlaga Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L 108, str. 21), Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L 108, str, 33) in Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Določitev podjetja za opravljanje univerzalne storitve – Posebne obveznosti, ki jih je mogoče naložiti določenemu podjetju

Izrek

Člen 8(1) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) dovoljuje državam članicam, kadar se odločijo, da bodo v skladu s to določbo določile eno ali več podjetij za zagotavljanje univerzalne storitve ali različnih elementov univerzalne storitve, kot je to opredeljeno v členih od 4 do 7 in 9(2) te direktive, da tem podjetjem naloži le posebne obveznosti, ki so določene v navedeni direktivi in ki so povezane z zagotavljanjem navedene storitve ali njenih navedenih elementov končnim uporabnikom s strani določenih podjetij samih.

[1] UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Missionswerk Werner Heukelbach eV proti državi Belgiji – SPF Finances

(Zadeva C-25/10) [1]

(Neposredno obdavčenje — Prosti pretok kapitala — Davek na dediščine — Volilo v korist nepridobitnih organizacij — Zavrnitev uporabe znižane stopnje, če imajo te organizacije poslovni sedež v drugi državi članici od tiste, v kateri je zapustnik dejansko prebival ali delal — Omejitev — Utemeljitev)

(2011/C 103/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Missionswerk Werner Heukelbach eV

Tožena stranka: država Belgija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de première instance de Liège – Razlaga členov 18 PDEU, 45 PDEU, 49 PDEU in 54 PDEU – Davki na dediščino – Zavrnitev uporabe znižane stopnje, ki se uporablja za volila nepridobitnim združenjem in družbenokoristnim ustanovam, če imajo ta združenja in ustanove poslovni sedež v drugi državi članici od tiste, v kateri je zapustnik prebival ali delal – Diskriminacija glede na državljanstvo – Omejitev pravice do ustanavljanja

Izrek

Člen 63 PDEU nasprotuje zakonodaji države članice, s katero so do znižane stopnje davkov na dediščino lahko upravičene zgolj nepridobitne organizacije s poslovnim sedežem v tej državi članici ali v državi članici, v kateri je zapustnik ob svoji smrti dejansko prebival ali delal oziroma v kateri je prej dejansko prebival ali delal.

[1] UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Linköpings tingsrätt – Švedska) – Lotta Andersson proti Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Zadeva C-30/10) [1]

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 80/987/EGS — Člen 10(c) — Nacionalna določba — Jamstvo za izplačilo neporavnanih terjatev delavcev — Izključitev oseb, ki so bile v šestih mesecih pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka nad družbo, ki jih zaposluje, lastnice bistvenega deleža v tej družbi in so imele v njej znaten vpliv)

(2011/C 103/13)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Linköpings tingsrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lotta Andersson

Tožena stranka: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Linköpings tingsrätt – Razlaga člena 10(c) Direktive Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES – Nacionalna zakonodaja, ki izključuje jamstvo izplačila neporavnanih terjatev delavcev za osebe, ki so bile v zadnjih šestih mesecih pred predlogom za začetek stečajnega postopka nad družbo, ki jih zaposluje, lastnice bistvenega deleža v tej družbi in so imele v njej znaten vpliv

Izrek

Člen 12(c) Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (Kodificirana različica) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje določbi nacionalnega prava, ki za delavca izključuje jamstvo izplačila neporavnanih terjatev delavcev, ker je bil ta – sam ali skupaj z bližnjimi sorodniki – v zadnjih šestih mesecih pred predlogom za začetek stečajnega postopka nad podjetjem imetnik bistvenega deleža zadevnega podjetja in je imel znaten vpliv na njegove dejavnosti.

[1] UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Rouen – Francija) – Marc Berel, in drugi proti Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Zadeva C-78/10) [1]

(Carinski zakonik Skupnosti — Členi 213, 233 in 239 — Solidarna obveznost več dolžnikov za isti carinski dolg — Odpust uvoznih dajatev — Ugasnitev carinskega dolga — Možnost solidarnega dolžnika, da se sklicuje na odpust, odobren drugemu solidarnemu dolžniku — Neobstoj)

(2011/C 103/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Rouen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Marc Berel, pooblaščenec družbe Port Angot Développement, Emmanuel Hess, stečajni upravitelj družbe Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes – Havre Port, Société Port Angot Développement, pravna naslednica družbe Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS, Asia Pulp & Paper France EURL

Tožene strank: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour d'appel de Rouen – Razlaga členov 213, 233 in 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) – Odpust uvoznih dajatev – Možnost solidarnega dolžnika, da se sklicuje na solidarnost carinskih obveznosti, da bi bil upravičen do odpusta uvoznih dajatev, ki je bil predhodno odobren drugemu solidarnemu dolžniku

Izrek

Člene 213, 233 in 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996, je treba razlagati tako, da ti v okviru solidarne obveznosti glede carinskega dolga v smislu navedenega člena 213, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, nasprotujejo uporabi načela nacionalnega prava, po katerem se na delni odpust dajatev, odobren

enemu od solidarnih dolžnikov na podlagi navedenega člena 239, lahko sklicujejo vsi drugi solidarni dolžniki, tako da se ugasnitev dolga, določena v členu 233, prvi odstavek, točka (b), istega zakonika, nanaša na dolg kot tak in so zato vsi solidarni dolžniki oproščeni plačila dolga do zneska, za katerega je bil odobren odpust.

(1) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-321/10) (1)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/2/ES — Okoljska politika — Infrastruktura za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) — Izmenjava in posodabljanje podatkov v elektronski obliki — Nepopoln prenos)

(2011/C 103/15)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: J. Sénéchal, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: T. Materne in M. Jacobs, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma nesporočitev zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, str. 1), v predpisanem roku.

Izrek

1. *Kraljevina Belgija s tem, da v predpisanem roku ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE), ni izpolnila obveznosti iz te direktive.*

2. *Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 246, 11.9.2010.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 3. februarja 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-391/10) (1)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/36/ES — Uveljavljanje določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi — Nepopoln prenos v predpisanem roku)

(2011/C 103/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: M. Jacobs in J.-C. Halleux, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma opustitev sporočitve predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2007/36/ES z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L 184, str. 17), v predpisanem roku

Izrek

1. *Kraljevina Belgija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2007/36/ES z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi, v predpisanem roku, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.*

2. *Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 274, 9.10.2010.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 3. februarja 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-395/10) [1]

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2007/2/ES — Okoljska politika — infrastruktura za prostorske informacije — Izmenjava in posodabljanje elektronskih podatkov — Nesprejetje nacionalnih ukrepov za prenos)

(2011/C 103/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in V. Peere, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in S. Menez, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje, v predvidenem roku, predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, str. 1)

Izrek

1. *S tem da ni v predvidenem roku sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE), Francija ni izpolnila obveznosti iz te direktive.*

2. *Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 274, 9.10.2010.

Pritožba, ki jo je 29. januarja 2010 vložil Antoni Tomasz Uznański zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 27. novembra 2009 v zadevi Uznański proti Poljski, T-348/09

(Zadeva C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Pritožnik: Antoni Tomasz Uznański (zastopnik: A. Nowak, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Republika Poljska

Sodišče (sedmi senat) je pritožbo zavrnilo s sklepom z dne 19. novembra 2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 23. decembra 2010 – Waldemar Hudzinski proti Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse

(Zadeva C-611/10)

(2011/C 103/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Waldemar Hudzinski

Tožena stranka: Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 14a(1)(a) Uredbe št. 1408/71 [1] razlagati tako, da državi članici, ki v skladu z njim ni pristojna, vsekakor odvzame pristojnost, da na podlagi nacionalnega prava dodeli družinske dajatve delavcu, ki je le začasno zaposlen na njenem ozemlju, če niti delavec niti njegovi otroci nimajo stalnega ali običajnega prebivališča v tej državi?

[1] Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2), kakor je bila spremenjena in posodobljena.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 23. decembra 2010 – Jaroslaw Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse

(Zadeva C-612/10)

(2011/C 103/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jaroslaw Wawrzyniak

Tožena stranka: Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 14(1)(a) Uredbe št. 1408/71 ([1]) razlagati tako, da državi članici, ki v skladu z njim ni pristojna in v katero je napoten delavec in tudi ni država članica prebivališča delavčevih otrok, vsekakor odvzame pristojnost, da napotenemu delavcu dodeli družinske dajatve, če se pravni položaj delavca zaradi napotitve v to državo članico ne poslabša?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

   Ali je člen 14(1)(a) Uredbe št. 1408/71 treba razlagati tako, da je nepristojna država članica, v katero je napoten delavec, vsekakor pristojna dodeliti družinske dajatve le, če je ugotovljeno, da v drugi državi članici ne obstaja pravica do primerljivih družinskih dajatev?

3. Če je tudi odgovor na to vprašanje nikalen:

   Ali določbe prava Skupnosti oziroma Unije nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 65(1), prvi stavek, točka 2, EStG v povezavi z odstavkom 2 tega člena, ki izključuje pravico do družinskih dajatev, če je treba izplačati primerljivo dajatev v tujini ali pa bi jo bilo treba izplačati, če bi bil postavljen ustrezen zahtevek?

4. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

   Kako je treba razrešiti tako nastalo prekrivanje pravice v pristojni državi članici, ki je istočasno država članica prebivališča otrok, in pravice v nepristojni državi članici, ki tudi ni država članica prebivališča otrok?

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2), kakor je bila spremenjena in posodobljena.

Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-625/10)

(2011/C 103/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: J.-P. Keppenne in H. Støvlbæk, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlog tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika zaradi nezadostnosti ukrepov, sprejetih za prenos prvega železniškega paketa ni izpolnila obveznosti iz:

  — člena 6(3) in priloge II Direktive 91/440/EGS, kot je bila spremenjena ([1]) in člena 14(2) Direktive 2001/14/ES ([2]);

  — člena 6 od (2) do (5) Direktive 2001/14/ES;

  — člena 11 Direktive 2001/14/ES;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev svoje tožbe navaja dva očitka.

Prvič, toženi stranki očita, da ni spoštovala vseh obveznosti iz prvega železniškega paketa, ki ne nalaga samo ločitve subjektov, ki opravljajo železniške storitve (v Franciji, SNCF) od tistih, ki upravljajo z infrastrukturo (v Franciji, RFF), temveč tudi, da t.i. „bistvene“ funkcije in sicer dodelitev železniških zmogljivosti, pobiranje uporabnine za uporabo infrastrukture in izdajo licenc izvajajo neodvisni subjekti. SNCF pa naj bi opravljal določene bistvene funkcije glede dodelitve železniških zmogljivosti, kar izvršuje prek Direction des Circulations Ferroviaires (DCF). Ta specializirana služba naj ne bi bila pravno, organizacijsko in pri odločanju neodvisna od SNCF.

Drugič, Komisija trdi, z nacionalnimi predpisi niso bile pravilno in v celoti prenesene zahteve iz Direktive 2001/14/ES glede vzpostavitve načrta izvedbe na ravni zaračunavanja dostopa do železniške infrastrukture. Francoska zakonodaja pa je problematična tudi, ker ne predvideva dovolj ukrepov za zniževanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnin za dostop.

([1]) Direktiva Sveta z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL L 237, str. 25).

([2]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L 75, str. 29).

Pritožba, ki jo je Kalliope Agapiou Joséphidès vložila 28. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 21. oktobra 2010 v zadevi T-439/08, Agapiou Joséphidès proti Komisiji in EACEA

(Zadeva C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Kalliope Agapiou Joséphidès (zastopnika: C. Joséphidès in H. Joséphidès, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno in kulturo (EACEA)

Predlogi

— Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2010 v zadevi T-439/08;

— razglasitev ničnosti odločbe Izvajalske agencije za izobraževanje, avdiovizualno in kulturo (EACEA) z dne 1. avgusta 2008, s katero je bil pritožnici zavrnjen dostop do nekaterih dokumentov iz spisa št. 07/0122 v zvezi z dodelitvijo naziva Center odličnosti Jean Monnet Univerzi na Cipru;

— razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2007) 3749 z dne 8. avgusta 2007, ki se nanaša na odločitev o dodelitvi subvencij v posameznem primeru v okviru programa za vseživljenjsko učenje, podprogram Jean Monnet;

— naložitev plačila stroškov na obeh stopnjah drugim strankam v postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja na več razlogov.

Kalliope Agapiou Joséphidès navaja, da je Splošno sodišče kršilo njeno splošno pravico do dostopa do dokumentov, ki se nanjo nanašajo, načelo preglednosti, vsebovano v členih 1, drugi odstavek, in 6 PEU, člen 255 ES in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (člene 8, 41(2)(b) in 52(6)). Splošno sodišče naj bi tako s tem, da ni upoštevalo njenih trditev glede Listine o temeljnih pravicah, ki jih je podala na obravnavi, in da ni upoštevalo sklepov ciprskega varuha človekovih pravic z dne 3. junija 2009 o zavrnitvi dostopa s strani Univerze na Cipru do spornih dokumentov, ki se enaki dokumentom drugih strank v postopku, kršilo postopek.

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker naj bi odločilo, da je Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno in kulturo (EACEA) pristojna za obravnavo pritrdilne prošnje za dostop do dokumentov, in ker naj bi zavrnilo ugovor nezakonitosti glede odločbe vodilnega odbora EACEA, ki ga je vložila pritožnica.

Poleg tega se sklicuje na kršitev več določb Uredbe (ES) št. 1049/2001 ([1]), ki naj bi jih Splošno sodišče razlagalo preozko in ob neupoštevanju načel, ki jih določa sodna praksa.

Pritožnica navaja tudi razlog, ki se nanaša na kršitev načel lojalnega sodelovanja, doslednosti, dobrega upravljanja in obrazložitve.

Nazadnje trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker odločbe Komisije C(2007) 3749 z dne 8. avgusta 2008 ni razglasilo za nično.

([1]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 29. decembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-627/10)

(2011/C 103/23)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predlogi tožeče stranke stranke

— Komisija predlaga Sodišču naj ugotovi, da Republika Slovenija glede izvajanja prvega železniškega paketa ne izpolnjuje zahtev iz člena 6(3) in Priloge II k Direktivi 91/440/EGS ([1]), kakor je bila spremenjena, ter člena 14(2) Direktive 2001/14/ES ([2]); iz členov 6(2) do 6(5), 7(3), 8(1) in 11 Direktive 2001/14/ES; ter iz člena 30(1) Direktive 2001/14/ES;

— Republiki Sloveniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Slovenija s tem, da upravljavec infrastrukture, ki sam zagotavlja prevozne storitve v železniškem prometu, vodi promet vlakov in je s tem vključen v funkcijo odločanja o dodeljevanju vlakovnih poti oziroma v dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti, ne izpolnjuje zahtev iz člena 6(3) in Priloge II k Direktivi 91/440/EGS, kakor je bila spremenjena, ter člena 14(2) Direktive 2001/14/ES.

Republika Slovenija s tem, da ni zagotovila mehanizma zagotovitve spodbud za zniževanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnin za dostop, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 6(2) do 6(5) Direktive 2001/14/ES.

Evropska komisija zato meni, da Republika Slovenija s tem, da ne predvideva metode izračunavanja uporabnine za minimalni paket storitev dostopa do infrastrukture in za dostop po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, ki bi bila enaka stroškom, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitev, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 7(3) Direktive 2001/14/ES.

Republika Slovenija s tem, da ni sprejela načrta izvedbe, s katerim bi se prevoznike v železniškem prometu in upravljavca infrastrukture spodbujalo k zmanjševanju motenj in izboljšanju kakovosti izvedbe železniškega omrežja, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 11 Direktive 2001/14/ES.

Republika Slovenija s tem, da v svoji zakonodaji ne predvideva preverjanja, če posamezni del trga prenese pribitke za skupno pokrivanje stroškov upravljavca, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 8(1) Direktive 2001/14/ES.

Republika Slovenija s tem, da ni ustanovila regulatornega organa, ki je pri odločanju neodvisen od upravljavca železniške infrastrukture oziroma od prosilca, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 30(1) Direktive 2001/14/ES.

([1]) UL 1991 L 237, str. 25.
([2]) UL 2001 L 75, str. 29.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 6. januarja 2011 – Kazenski postopek proti Titusu Alexandru Jochenu Donnerju

(Zadeva C-5/11)

(2011/C 103/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Obtoženec: Titus Alexander Jochen Donner

Druga stranka v postopku: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 34 PDEU in 36 PDEU, ki urejata prosti pretok blaga, razlagati tako, da nasprotujeta kaznivosti – ki izhaja iz nacionalnih kazenskih predpisov – pomoči pri nedovoljeni distribuciji avtorskopravno varovanih del, če je v okviru čezmejne prodaje dela, ki je v Nemčiji avtorskopravno varovano, kumulativno:

— to delo v Nemčijo vneseno iz države članice Evropske unije in je dejanska oblast nad tem delom prenesena v Nemčiji,

— prenos lastninske pravice pa je bil opravljen v drugi državi članici, v kateri avtorskopravno varstvo dela ni obstajalo ali pa ga ni bilo mogoče uveljavljati?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 17. januarja 2011 – Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA proti Fazenda Pública

(Zadeva C-25/11)

(2011/C 103/25)

Jezik postopka: portugalščina

Predložitveno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Tožena stranka: Fazenda Pública

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je člen 23 CIVA [Código do imposto sobre o valor acrescentado] v skladu s členoma 17(2) in (5) ter 19 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ([1]) z dne 17. maja 1977?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je določitev – na podlagi navedenega člena 23 – posebnega odbitnega deleža davka na dodano vrednost, ki ga plačajo davčni zavezanci, ki opravljajo le obdavčene transakcije, pa čeprav na podlagi dejanske uporabe, zaradi obstoja neobdavčenih subvencij za ta sektor („inputs“) v skladu s členoma 17(2) in (5) ter 19 navedene direktive?

([1]) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-34/11)

(2011/C 103/26)

Jezik postopka: portugalščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da ni zagotovila, da koncentracije PM_{10} ne presežejo mejnih vrednosti iz člena 13 Direktive 2008/50/ES ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo, ni izpolnila obveznosti iz navedenega člena 13 Direktive 2008/50/ES;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Glede na očitke, ki jih je navedla Komisija v odločbi z dne 26. novembra 2009, in ob upoštevanju poročil, ki jih je predložila Portugalska in iz katerih je razvidno, da so na več območjih in v več aglomeracijah mejne vrednosti PM_{10} še naprej presežene, in ki v nekaterih primerih kažejo na dolgoročen trend preseganja mejnih vrednosti, Komisija meni, da portugalska država ne upošteva člena 13 Direktive 2008/50/ES v zvezi z aglomeracijami in območji Braga, Porto litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte in Área Metropolitana de Lisboa Sul.

([1]) UL L 152, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Anglija in Wales) (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 21. januarja 2011 – Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-35/11)

(2011/C 103/27)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Anglija in Wales) (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Test Claimants in the FII Group Litigation

Toženi stranki: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se sklicevanje na „davčno stopnjo" in „različne ravni obdavčitve" v točki 56 sodbe Sodišča z dne 12. decembra 2006 v zadevi Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, ZOdl., str. I-11753):

   (a) nanaša le na zakonske ali nominalne stopnje davka ali

   (b) na dejanske stopnje davka, ki je bil plačan, in na zakonske ali nominalne stopnje davka ali pa

   (c) imata navedeni besedni zvezi še kakšen drugačen pomen in če ga imata, kakšen?

2. Ali se odgovor Sodišča na drugo in četrto vprašanje iz predložitvenega sklepa v zadevi C-446/04 spremeni, če:

   (a) družba nerezidentka, ki izplačuje dividendo družbi rezidentki, ne plača (ali ne plača v celoti) tujega davka od dohodkov pravnih oseb, ampak se ta dividenda izplača iz dobičkov, ki zajemajo dividende, ki jih je izplačala neposredna ali posredna odvisna družba rezidentka v državi članici, in to iz dobičkov, za katere je bil davek plačan v tej državi, in/ali

   (b) akontacije davka od dohodkov pravnih oseb (v nadaljevanju: ACT) ne plača družba rezidentka, ki je prejela dividendo od družbe nerezidentke, ampak jo plača njena neposredna ali posredna matična družba rezidentka na podlagi nadaljnje distribucije dobičkov družbe prejemnice, ki posredno ali neposredno zajemajo dividendo?

3. Ali ima družba, ki plača ACT v okoliščinah, opisanih zgoraj v točki (b) drugega vprašanja, pravico do vračila nepravilno predpisanega davka (zadeva San Giorgio ([1])) ali pa ima le pravico do odškodnine (združeni zadevi Brasserie du Pêcheur in Factortame ([2]))?

4. Če se sporna nacionalna zakonodaja ne uporablja izključno za položaje, v katerih matična družba izvršuje odločujoč vpliv nad družbo, ki plačuje dividendo, ali se lahko družba rezidentka sklicuje na člen 63 PDEU (prej člen 56 ES) v zvezi z dividendami, ki jih je prejela od odvisne družbe, nad katero izvršuje odločujoč vpliv in ki je rezidentka v tretji državi?

5. Ali se odgovor Sodišča na tretje vprašanje v zadevi C-446/04 uporablja tudi, če odvisne družbe nerezidentke, na katere se ne more prenesti davka, niso zavezane plačilu davka v državi članici matične družbe?

(1) Sodba Sodišča z dne 9. novembra 1983 (199/82, Recueil, str. 3595).
(2) Sodba Sodišča z dne 5. marca 1996 (C-46/93 in C-48/93, Recueil, str. I-1029).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel d'Amiens (Francija) 31. januarja 2011 – Kazenski postopek zoper Joaoja Pedra Lopes Da Silva Jorge

(Zadeva C-42/11)

(2011/C 103/28)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel d'Amiens

Stranka v postopku v glavni stvari

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali načelo prepovedi diskriminacije iz člena 12 ES [postal člen 18 PDEU] nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je člen 695-24 zakona o kazenskem postopku, ki predvideva možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve zaporne kazni, če ima zahtevana oseba francosko državljanstvo in če se pristojni francoski organi zavežejo, da bodo to kazen izvršili?

2. Ali je […] uveljavitev razloga za zavrnitev izvršitve v notranjem pravu v smislu člena 4(6) Okvirnega sklepa (1) prepuščena prosti presoji držav članic ali pa gre za obveznost, in zlasti, ali lahko država članica sprejme ukrep, ki je diskriminatoren na podlagi državljanstva?

(1) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1)

Tožba, vložena 1. februarja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-46/11)

(2011/C 103/29)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Petrova in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da je Republika Poljska kršila svoje obveznosti iz člena 16(1) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (1) s tem, da ni pravilno prenesla v tej določbi predpisanih pogojev za uporabo odstopanj;

— naj se Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija Republiki Poljski očita, da v poljski pravni red ni pravilno prenesla pogojev iz člena 16(1) Direktive 92/43/EGS glede odstopanj od prepovedi v zvezi z varstvom vrst za ptice in živali.

Prvič, v dveh uredbah ministrstva za okolje o zavarovanih prosto živečih živalskih in rastlinskih vrstah naj bi bilo v členu 7(1) oziroma v členu 8 glede dejavnosti v zvezi s kmetijstvom, gozdarstvom ali ribištvom dovoljeno splošno odstopanje od prepovedi, katerih namen je varstvo vrst (kot na primer prepoved namernega ubitja, ujetja itd.). Možnost za tako odstopanje v členu 16(1) Direktive 92/43/EGS ni določena.

Drugič, področje uporabe možnosti, določene v členu 52(2)(5) zakona o varstvu narave, za odstopanje od prepovedi v zvezi z varstvom vrst za živali glede „preprečitve resne škode, zlasti na kmetijskih, gozdarskih in ribiških gospodarstvih" naj bi bilo oblikovano širše kot odstopanje iz člena 16(1)(b) Direktive 92/43/EGS.

Tretjič, področje uporabe možnosti, določene v členu 56(4)(2) zakona o varstvu narave, za odstopanje od prepovedi v zvezi z varstvom vrst, kadar to „izhaja iz potreb omejitve resne škode v gospodarstvu, zlasti v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu", naj bi bilo oblikovano širše kot odstopanje iz člena 16(1)(b) Direktive 92/43/EGS.

Četrtič, na podlagi uredbe z dne 28. septembra 2004 o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah naj bi bilo dovoljeno ubitje, ujetje itd. vider (*Lutra lutra*), ki se zadržujejo na tistih predelih ribnikov, ki so namenjeni za ribogojnice, čeprav gre pri tem za vrsto, ki jo je treba v smislu Priloge IV k Direktivi 92/43/EGS strogo varovati.

([1]) UL L 206, str. 7.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 2. februarja 2011 – Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Zadeva C-48/11)

(2011/C 103/30)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Intervenient: A Oy

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba zamenjavo kapitalskih deležev, pri kateri finska delniška družba na norveško družbo (ki ima pravno obliko aksjeselskap) prenese kapitalske deleže ene od svojih družb in kot protidajatev prejme s strani norveške družbe izdane kapitalske deleže, pri obdavčitvi ob upoštevanju členov 31 in 40 Sporazuma EGP obravnavati enako nevtralno, kot če bi do te zamenjave prišlo med domačimi delniškimi družbami ali med družbami, ki imajo sedež v državah članicah Evropske unije?

Pritožba, ki jo je Fernando Marcelino Victoria Sánchez vložil 4. februarja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 17. novembra 2010 v zadevi T-61/10

(Zadeva C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (zastopnik: P. Suarez Plácido, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament in Evropska komisija

Predlog

— Razveljavi naj se sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 17. novembra 2010 in v njem vsebovana obsodba na plačilo stroškov ter naj se ugotovi, da je tožba zaradi nedelovanja, ki jo je vložil F. M. Victoria Sánchez, dopustna in da ni očitno neutemeljena.

— Posledično naj Sodišče tožbo vsebinsko obravnava ali jo, podredno, ko ugotovi njeno dopustnost in utemeljenost, odstopi v obravnavo Splošnemu sodišču in toženima institucijama naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik navaja naslednje pritožbene razloge:

1. Kršitev določbe člena 44 Poslovnika Splošnega sodišča, ker tožba, s katero se je začel postopek, vsebuje predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov in, končno, tožbene predloge, pri čemer so slednji jasno izraženi v predlogu, kjer je navedeno: „Ugotovi naj se, da je opustitev ukrepanja Evropskega parlamenta in Evropske komisije, s tem da nista odgovorila na pisno peticijo z dne 6. oktobra 2009, v nasprotju s pravom Skupnosti, in tema institucijama naj se naloži, da to stanje popravita.“.

2. Kršitev člena 20(2)(d) Pogodbe o delovanju Evropske Unije (prej člen 17 PES), člena 24 PDEU (prej člen 21 PES) in člena 227 PDEU (prej člen PES) v povezavi s členom 58 Statuta Sodišča Evropske unije, v zvezi s peticijo, ki jo je F. M. Victoria Sánchez naslovil na Evropski parlament leta 2008, v katerem je opozoril na tveganje, ki mu je izpostavljen španski državljan, ki si drzne prijaviti politično korupcijo in davčno prevaro v tej državi članici. Skupaj s peticijo je bila Parlamentu poslana pogodba, podpisana s strani pomembnih oseb njegove države – vključno z odvetnikom, po katerem je poimenovana največja odvetniška pisarna Španije in Portugalske – in iz katere je razvidno, kako so vsi goljufali javni proračun in državljane preko navideznih in netransparentnih družb. Peticija je bila arhivirana brez nadaljnje obravnave in nobeden od španskih evroposlancev ni odgovoril na zaporedne prošnje za podporo, ki jih je – v desetih elektronskih sporočilih – pošiljal pritožnik, in v katerih je prosil za sodelovanje svojih predstavnikov, da bi mu pred prejetimi grožnjami zagotovili osebno celovitost.

3. Kršitev temeljnih pravic, določenih v členu 6 PEU, členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, s strani toženih institucij zaradi opustitve delovanja Evropske komisije v zvezi z dopisom z dne 6. oktobra 2009, ki pomeni grobo kršitev člena 6 PEU, saj mora ta institucija zagotoviti prostor za demokratično sobivanje vseh Evropejcev, spoštovati enakopraven dostop državljanov do institucij Unije in

zagotavljati učinkovito sodno varstvo, glede na to, da davčna goljufija ni dejanski stan, v zvezi s katerim bi se moralo izreči Evropsko sodišče za človekove pravice, ki davčnega zavezanca smatra za posrednega oškodovanca. Pritožnik ravno tako opozarja na pravno negotovost v skupnostnem pravu, ki jo povzročajo zaporedne španske sodne odločbe, ki zanemarjajo opozorila pritožnikovih pravnih zastopnikov, da je treba zagotoviti skladnost z evropsko zakonodajo, konkretno s sodbami Sodišča Evropskih skupnosti v zadevah C-570/07 in C-571/07 ([1]) v zvezi s svobodo ustanavljanja v lekarnah v Španiji.

4. Kršitev določb členov 265 in 266 PDEU, ker je bilo v postopku pred Splošnim sodiščem zahtevano, da se ugotovi, da je opustitev delovanja Parlamenta in Komisije v zvezi z odgovorom na zahtevo z dne 6. oktobra 2009 v nasprotju s skupnostnim pravom, in da se navedenima organoma naloži odprava kršitve, saj bi moral ob uporabi določbe člena 266 PDEU organ, iz katerega sfere izhaja ničen akt ali ugotovljena opustitev delovanja v nasprotju s pogodbami, *ex lege* sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča Evropske unije, v tem primeru odpraviti kršitev, ki je bila storjena z opustitvijo odgovora na peticijo iz dopisa z dne 6. oktobra 2009.

([1]) Sodba z dne 1. junija 2010, še neobjavljena v ZOdl.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 18. februarja 2011 – P.P.TV proti UUNT – Rentrak (PPT)

(Zadeva T-118/07) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PPT — Prejšnja nacionalna figurativna znamka PPTV — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (Postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 103/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: P.P.TV – Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: I. de Carvalho Simões in J.M. Conceição Pimenta, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva S. Laitinen, nato D. Botis, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Rentrak Corp. (Portland, Oregon, Združene države)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. januarja 2007 (zadeva R 1040/2005-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama P.P.TV – Publicidade de Portugal e Televisão, SA in Rentrak Corp.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi P.P.TV – Publicidade de Portugal e Televisão, SA se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – FIFA proti Komisiji

(Zadeva T-385/07) [1]

(„Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Kraljevina Belgija sprejela v zvezi z dogodki velikega pomena za belgijsko družbo — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 43 ES in 49 ES — Lastninska pravica“)

(2011/C 103/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zurich, Švica) (zastopniki: sprva R. Denton, E. Batchelor, F. Young, solicitors, in A. Barav, odvetnik, nato E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond, odvetnik, in F. Carlin, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Montaguti in N. Yerrell, zastopnika, skupaj z J. Flynnom, QC, L. Maya, barrister)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopniki: L. Van den Broeck in C. Pochet, zastopnika, skupaj z J. Stuyckom, A. Berenboomom in A. Joachimowiczem, odvetniki), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in J. Möller, zastopnika) in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson in L. Seeboruth, zastopniki, skupaj s T. de la Mareom, nato z B. Kennellyjem, barristers)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije z dne 25. junij[a] 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Belgija v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/479/ES) (UL L 180, str. 24).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Fédération internationale de football association (FIFA) poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.*

3. *Kraljevina Belgija, Zvezna republika Nemčija in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.*

(1) UL C 315, 22.12.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – UEFA proti Komisiji

(Zadeva T-55/08) (1)

(„Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Evropsko prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica“)

(2011/C 103/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Švica) (zastopniki: A. Bell in K. Learoyd, solicitors, D. Anderson, QC, ter B. Keane, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Benyon in E. Montaguti, zastopnika, skupaj z J. Flynnom, QC, in M. Lester, barrister)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopnika: C. Pochet, zastopnica, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva S. Behzadi-Spencer in V. Jackson, nato S. Behzadi-Spencer in L. Seeboruth, zastopniki, skupaj s T. de la Mareom in B. Kennellyjem, barristers)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije z dne 16. oktobra 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Združeno kraljestvo v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/730/ES) (UL L 295, str. 12).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Union des associations européennes de football (UEFA) poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.*

3. *Kraljevina Belgija in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita svoje stroške.*

(1) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – FIFA proti Komisiji

(Zadeva T-68/08) (1)

(„Razširjanje televizijskih programov — Člen 3a Direktive 89/552/EGS — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglaša za združljive s pravom Skupnosti — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica“)

(2011/C 103/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zurich, Švica) (zastopniki: najprej E. Batchelor, F. Young, solicitors, A. Barav, D. Reymond, odvetnika, in F. Carlin, barrister, nato E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond in F. Carlin)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: najprej F. Benyon, E. Montaguti in N. Yerrell, nato F. Benyon in E. Montaguti, zastopniki, skupaj z J. Flynnom, QC, in M. Lesterjem, barrister)

Intervenientki v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet, zastopnik, skupaj z J. Stuyckom in A. Joachimowiczom, odvetnika); in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: najprej S. Behzadi-Spencer in V. Jackson, nato S. Behzadi-Spencer in L. Seeboruth, zastopniki, naprej skupaj s T. de la Mare, nato z B. Kennelly, barristers)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije z dne 16. oktobra 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Združeno kraljestvo v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/730/ES) (UL L 295, str. 12).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Fédération internationale de football association (FIFA) poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.*

3. *Kraljevina Belgija in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita svoje stroške.*

(1) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Formula One Licensing proti UUNT – Global Sports Media (F1-LIVE)

(Zadeva T-10/09) (1)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti F1 LIVE — Prejšnje figurativna znamka Skupnosti, nacionalne besedne znamke in mednarodna besedna znamka F1 in F1 Formula 1 — Zavrnitev ugovora s strani odbora za pritožbe — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 103/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Nizozemska) (zastopnika: B. Klingberg in K. Sandberg, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermudi) (zastopniki: sprva T. de Haan in J.-J. Evrard, nato T. de Haan, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. oktobra 2008 (zadeva R 7/2008-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Racing-Live SAS in Formula One Licensing BV.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Formula One Licensing BV se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 55, 7.3.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods proti Svetu

(Zadeva T-122/09) (1)

(„Damping — Uvoz pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Načelo dobre uprave — Člen 15(2) in člen 20(4) in (5) Uredbe (ES) št. 384/96 (postala člen 15(2) in člen 20(4) in (5) Uredbe (ES) št. 1225/2009)“)

(2011/C 103/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuao Town, Sanmen County, Kitajska), in Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Kitajska) (zastopniki: F. Carlin, barrister, A. MacGregor, solicitor, N. Niejahr in Q. Azau, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: J. P. Hix in R. Szostak, zastopnika, sprva skupaj z G. Berrischem in G. Wolfom, nato z G. Berrischem, odvetniki)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: H. van Vliet in C. Clyne, zastopnika)

Predmet

Zahteva za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1355/2008 z dne 18. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 350, str. 35), in sicer v delu, ki zadeva tožeči stranki.

Izrek

1. *Uredba Sveta (ES) št. 1355/2008 z dne 18. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 350, str. 35), se v delu, ki zadeva Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd in Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd, razglasi za nično.*

2. *Družbi Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods nosita polovico svojih stroškov.*

3. *Svet Evropske unije nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki sta jih priglasili družbi Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods.*

4. *Evropska Komisija nosi svoje stroške.*

(1) UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – J & F Participações proti UUNT – Plusfood Wrexham (Friboi)

(Zadeva T-324/09) (1)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Friboi — Prejšnja nacionalna besedna znamka FRIBO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009“)

(2011/C 103/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: J & F Participações SA (Sorocaba, Brazilija) (zastopnik: A. Fernández Fernández-Pacheco, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Združeno kraljestvo) (zastopnik: G. van Roeyen, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. aprila 2009 (zadeva R 824/2008-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Fribo Foods Ltd in Agropecuaria Friboi, Ltda.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *J & F Participações SA se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 256, 24.10.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. februarja 2011 – Annco proti UUNT – Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Zadeva T-385/09) (1)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ANN TAYLOR LOFT — Prejšnja nacionalna besedna znamka LOFT — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 103/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Annco, Inc. (Wilmington, Delaware, Združene države) (zastopnik: G. Triet, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Freche et fils associés (Pariz, Francija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. julija 2009 (zadeva R 1485/2008-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Freche et fils associés in Annco, Inc.

Izrek

1. *Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 1. julija 2009 (zadeva R 1485/2008-1) se razveljavi.*

2. *V preostalem je tožba nedopustna.*

3. *UUNT se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 282, 21.11.2009.

Tožba, vložena 28. septembra 2010 – Gill proti Komisiji

(Zadeva T-471/10)

(2011/C 103/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Brendan Gill (Lifford, Irska) (zastopniki: A.M. Collins SC, N.J. Travers, Barrister in D.P. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnо naj se razglasi Odločba Komisije C(2010) 4752 z dne 13. julija 2010, ki je bila Irski vročena v obliki dopisa, tožeči stranki pa je bila vročena 16. julija 2010, s katero so bile zavrnjene zahteve za povečanje zmogljivosti na področju varnosti za podaljšanje MFV Brendelen in nadomestitev podaljšanega MFV Brendelen z novim plovilom za pelagični ribolov in ki je bila sprejeta za nadomestitev odločitve o tej zahtevi, vsebovani v Odločbi Komisije 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji (od T-218/03 do T-240/03); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeča stranka na podlagi 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2010) 4752 z dne 13. julija 2010, ki je bila Irski vročena v obliki dopisa, tožeči stranki pa je bila vročena 16. julija 2010, s katero so bile zavrnjene zahteve za povečanje zmogljivosti na področju varnosti za podaljšanje MFV Brendelen in nadomestitev podaljšanega MFV Brendelen z novim plovilom za pelagični ribolov in ki je bila sprejeta za nadomestitev odločitve o tej zahtevi, vsebovani v Odločbi Komisije 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji (od T-218/03 do T-240/03).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja te tožbene razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti v obdobju od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001 z namenom doseči trajnostno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL L 175, str. 27) še naprej zagotavlja primerno pravno podlago za izpodbijano odločbo in zato naj Komisija ne bi imela pravne podlage za sprejetje odločbe kot *ad hoc* odločbe.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba v skladu z Odločbo Sveta št. 97/413/ES izpodbijano odločbo sprejeti na podlagi postopka upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila sprejeti odločbo kot *ad hoc* odločbo, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta 97/413/ES prekoračila svojo pristojnost, zlasti s sklicevanjem na neupoštevna merila in neupoštevanjem opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta 97/413/ES in ribiške zakonodaje Skupnosti, ki je veljala v času v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Dalje, tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večjega volumna pod glavno palubo predlaganega novega plovila v primerjavi s plovilom Brendelen, očitno napačna, prav tako pa njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji tako od originalnega, kot tudi od podaljšanega plovila Brendelena.

Nazadnje tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila njeno pravico do enakega obravnavanja. Tožeča stranka navaja, da zavrnitev njene zahteve s strani Komisije zaradi večjega volumna pod glavno palubo njenega predlaganega novega plovila pomeni veliko razliko v obravnavanju, ki se odraža v nedopustni diskriminaciji zoper njega, v primerjavi s povsem drugačnim pristopom, uporabljenim pri obravnavanju nekaterih drugih zahtev za dodatno varno tonažo, sprejetim v Odločbi št. 2003/245, kot tudi pri obravnavanju ene izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, pozneje pa sprejeta z odločitvijo, vsebovano v dokumentu Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Verenigde Douaneagenten proti Komisiji

(Zadeva T-32/11)

(2011/C 103/41)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nizozemska) (zastopnik: J. van der Meché, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— sklep iz spodaj navedenih razlogov razglasi za ničen.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti sklepa Evropske komisije z dne 1. oktobra 2010 z oznako REC 02/09.

Komisija naj bi na podlagi člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92 ([1]) in člena 871 Uredbe št. 2454/93 ([2]) ugotovila, da je tožeča stranka ravnala v dobri veri in upoštevala vse veljavne predpise glede carinske deklaracije, vendar naj ne bi bila podana nobena napaka pristojnih organov in zato naj naknadne izterjave ne bi bilo mogoče opustiti.

Tožeča stranka meni, da gre v obravnavanem primeru za napako na podlagi drugega pododstavka člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92. Ta pododstavek namreč določa, da kadar se ugotovi preferencialni status blaga na podlagi upravnega sodelovanja, v katero so vključeni organi tretje države, velja, da gre pri nepravilnem potrdilu, ki ga izdajo ti organi, za napako. Tako naj bi bilo v obravnavanem primeru.

Dalje tožeča stranka meni, da morajo nizozemski carinski organi v primeru naknadne izterjave dokazati, da je treba izdajo nepravilnega potrdila pripisati nepravilnosti dejstev, ki jih je predložil izvoznik.

Po mnenju tožeče stranke je zato treba ugotoviti, da je izdaja nepravilnih potrdil s strani carinskega organa otoka Curaçao napaka v skladu z drugim pododstavkom člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92.

Komisija je pri preiskavi ugotovila tudi, da je treba šteti, da tožeča stranka ni ravnala goljufivo niti očitno malomarno, vendar naj ne bi bile podane posebne okoliščine in zato naj odpust dajatev ne bi bil upravičen.

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da v izpodbijanem sklepu odločitev o odpustu, sprejeta na podlagi člena 239 Uredbe št. 2913/92, ni bila sprejeta v roku, določenem v členu 907 Uredbe št. 2454/93. Zato tožeča stranka meni, da morajo nizozemski carinski organi ugoditi zahtevku za odpust dajatev.

Komisija naj pri preiskavi tudi ne bi ravnala po pravilnem postopku, saj naj tožeče stranke ne bi zaslišala niti naj ji ne bi omogočila, da primerno izrazi svoje stališče, kar naj bi bilo po mnenju tožeče stranke v nasprotju z načelom kontradiktornosti iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da so podane posebne okoliščine, ker naj bi bila pri sklicevanju na člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92 odvisna od dokumentov, ki jih ni imela niti jih ni bila dolžna imeti.

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

([2]) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).

Tožba, vložena 26. januarja 2011 – Kraft Foods Global Brands proti UUNT – Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Zadeva T-60/11)

(2011/C 103/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, EEUU) (zastopnik: M. de Justo Bailey, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Fenaco Genossenschaft (Bern, Švica)

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 11. novembra 2010 v zadevi R 522/2010-1 razveljavi, in

— toženi stranki in intervenientu naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Fenaco Genossenschaft

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „SUISSE PREMIUM“ za proizvode in storitve iz razredov 30, 31 in 42

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: figurativna znamka „PREMIUM“ za proizvode iz razreda 30

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ([1]), saj naj bi med spornima znamkama obstajala verjetnost zmede.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 28. januarja 2011 – Recombined Dairy System proti Komisiji

(Zadeva T-65/11)

(2011/C 103/43)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Danska) (zastopnika: T.K. Kristjánsson in T. Gønge, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Za ničnega naj se razglasi člen 1(2) in (4) Sklepa Evropske Komisije z dne 12. Novembra 2010 (zadeva C(2010) 7692 (REC 03/08)), naslovljenega na danske davčne organe, s katerim je bilo ugotovljeno, da je naknadna vknjižba zneska 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) uvoznih dajatev iz predloga Kraljevine Danske z dne 6. oktobra 2008 upravičena in da oprostitev uvoznih dajatev v znesku 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK) iz predloga Kraljevine Danske z dne 6. oktobra 2008 ni upravičena.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ugotovitev Komisije, da je naknadna vknjižba upravičena in da oprostitev zadevnih uvoznih dajatev ni upravičena, naj bi temeljila na presoji, ali so pristojni organi storili napako iz člena 236 in člena 220(2)(b) in ali gre za posebne okoliščine iz člena 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ([1]).

Komisija je v izpodbijanem sklepu ugotovila, da:

— pristojni organi niso storili nobene napake v zvezi z dvema proizvodoma, za katera je tožeča stranka pridobila zavezujočo tarifno informacijo (ZTI);

— so pristojni organi storili napako v zvezi z enim proizvodom, glede katerega so davčni organi obvestili tožečo stranko, da ZTI ni bila potrebna, ker je tožeča stranka že imela ZTI za proizvod, ki se je za potrebe carinskega postopka štel za enakega;

— pristojni organi niso storili nobene napake v zvezi z ostalima dvema proizvodoma, za katera tožeča stranka ni zahtevala ZTI, ker sta se za potrebe carinskega postopka proizvoda štela za enaka tistim proizvodom, za katere je tožeča stranka že pridobila ZTI.

Dalje, Komisija je ugotovila, da so obstajale posebne okoliščine glede dveh proizvodov, za katera sta bili izdani ZTI, in za proizvod, za katerega je bilo odločeno, da ZTI ni bila potrebna, da pa niso obstajale nobene posebne okoliščine za zadnja dva proizvoda, ker tožeča stranka zanju ni zahtevala ZTI.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje:

1. Prvi tožbeni razlog: pristojni organi so storili napako v zvezi z vsemi petimi proizvodi v celotnem obdobju, ker je tožeča stranka na podlagi klasifikacije carinskih organov pod naslov 3504 v ZTI upravičeno pričakovala, da je bila ta klasifikacija pravilna.

2. Drugi tožbeni razlog: obstajajo posebne okoliščine za dva proizvoda, za katera ZTI nista bili zahtevani, ker je izven dosega normalnega poslovnega tveganja, da bodo carinski organi po mnogih letih spremenili razlago carinske tarife z retroaktivnim učinkom ([2]).

([1]) UL 1992, L 302, str. 1.
([2]) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL 1987 L 256, str. 1).

Pritožba, ki jo je 7. februarja 2011 vložila Erika Lenz zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 14. decembra 2010 v zadevi Lenz proti Komisiji, F-80/09

(Zadeva T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Erika Lenz (Osnabrück, Nemčija) (zastopnika: V. Lenz in J. Römer, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice:

Pritožnica predlaga, naj:

— se sodba Sodišča za uslužbence z dne 14. decembra 2010 v zadevi F-80/09 v celoti razveljavi;

— se v celoti ugodi zahtevkom, postavljenim v postopku na prvi stopnji;

— se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: napačen opis dejanskega stanja v točki 29 izpodbijane sodbe in kršitev Poslovnika

   — Pritožnica Sodišču za uslužbence očita, da je „obrazložitev“ Komisije v izpodbijani odločbi poimenovalo kot tako in jo tudi sprejelo, čeprav ta ni bila predložena v nemškem jeziku in je zato pritožnica izrecno ni priznala. Sodišče za uslužbence naj bi pri tem kršilo člen 29 Poslovnika in naj ne bi upoštevalo Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 1958, št. 17, str. 385). Po mnenju pritožnice iz točke 29 izpodbijane sodbe ne izhaja samo kršitev postopka, ampak tudi napačen opis dejanskega stanja.

2. Drugi pritožbeni razlog: napačen opis poklica naravnega zdravilca (*Heilpraktiker*) v Nemčiji

   — Pritožnica trdi, da je Sodišče za uslužbence stvarno napačno opisalo zdravstveni poklic naravnega zdravilca v Nemčiji.

3. Tretji pritožbeni razlog: napačen opis dejanskega stanja v zvezi z vabilom priče

   — Pritožnica trdi, da je Sodišče za uslužbence napačno opisalo dejansko stanje, ki naj bi utemeljevalo vabljenje priče. Sodišče za uslužbence naj bi v točkah 20 in 45 izpodbijane sodbe napačno trdilo, da je šlo v tožbi za povračilo stroškov zadevni priči. Po mnenju pritožnice je šlo za pričanje o postopkih v času, ko je priča delala za skupni sistem zdravstvenega zavarovanja institucij Evropske Unije.

4. Četrti pritožbeni razlog: pomanjkljivo dejansko stanje v sodbi

   — Pritožnica v zvezi s tem trdi, da Sodišče za uslužbence nekaterih trditev, ki so jih stranke podale na obravnavi, v izpodbijani sodbi ni navedlo in jih zato tudi ni moglo presoditi.

Tožba, vložena 9. februarja 2011 – Nath Kalsi proti UUNT – American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Zadeva T-80/11)

(2011/C 103/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Dwarka Nath Kalsi und Ajit Nath Kalsi (Agra, Indija) (zastopnik: J. Schmidt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgija)

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 19. novembra 2010 v zadevi R 599/2010-1 naj se razveljavi;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, katere del je besedni element „RIDGE WOOD“, za proizvode in storitve iz razredov 18, 24 in 25

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: American Clothing Associates NV

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka „RIVER WOODS“ in figurativni znamki, katerih del sta besedna elementa „RIVER WOODS“ in „River Woods“, za proizvode in storitve iz razredov 18, 25 in 40

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 [1], saj glede nasprotujočih si znamk ne obstaja verjetnost zmede; kršitev člena 15(1) in člena 42 Uredbe (ES) št. 207/2009 zaradi manjkajočega dokaza uporabe prejšnjih znamk ter kršitev člena 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009, saj dejstva, ki so jih navedli American Clothing Associates, ne zadostujejo, da bi dokazala ugled v smislu tega člena.

[1] Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 2009, L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je 11. februarja 2011 vložil Luigi Marcuccio zoper sodbo, ki jo je 23. novembra 2010 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-65/09, Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika:

— Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— v vsakem primeru: izpodbijana sodbo v celoti in brez kakršne koli izjeme razveljavi;

— ugotovi, da je dokument, ki ga je ES predložila na obravnavi bil in je še vedno popolnoma nedopusten za obravnavani spor;

— v celoti in brez kakršne koli izjeme ugodi zahtevku iz tožbe v postopku na prvi stopnji;

— toženi stranki naloži, da tožeči stranki povrne vse stroške postopka, ki so ji v tej zadevi nastali na vseh stopnjah;

— podredno: obravnavano zadevo vrne Sodišču za uslužbence, da v drugačni sestavi o njej ponovno vsebinsko odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 23. novembra 2010. S to sodbo je bila zavrnjena tožba, s katero je pritožnik predlagal razglasitev ničnosti odločbe z dne 5. avgusta 2008, sprejete za izvršitev sodbe Sodbe sodišča prve stopnje z dne 10. junija 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (T-18/04, neobjavljena v ZOdl.), razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi ugovora zoper navedeno odločbo in naložitev Komisiji plačila določenega zneska iz naslova povračila domnevne škode nastale zaradi teh odločb.

Pritožnik v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: Procesne in materialnopravne napake, tudi zaradi kršitve pravice do obrambe.

2. Drugi pritožbeni razlog: nepristojnost avtorja odločbe katere razveljavitev se je zahtevala s tožbo na prvi stopnji.

3. Tretji pritožbeni razlog: neobstoj obrazložitve odločbe, katere razveljavitev se je zahtevala s tožbo na prvi stopnji.

4. Četrti pritožbeni razlog: nezakonitost več ugotovitev iz izpodbijane sodbe zaradi naslednjih napak: a) kršitev in napačna, nepravilna in neustrezna razlaga in uporaba pravnih norm, b) kršitev načela *patere legem quam ipse fecisti*, c) zloraba in napačna uporaba pooblastil tudi z vidika zlorabe in napačne uporabe postopkovnih pravil; d) neobstoj obrazložitve.

Tožba, vložena 18. februarja 2011 – BIA Separations proti Komisiji

(Zadeva T-88/11)

(2011/C 103/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenija) (zastopnika: G. Berrisch, odvetnik, in N. Chesaites, Barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije zaradi molka organa z dne 10. decembra 2010, s katero je bila zavrnjena potrdilna prošnjo tožeče stranke za dostop do Odločbe Komisije o Sporazumu o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Evropsko investicijsko banko v zvezi s skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja (C(2008) 2181) ter do osnutka Odločbe Komisije o spremembi Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Evropsko investicijsko banko v zvezi s skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja (C(2008) 8058), naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov teh postopkov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se v utemeljitev tožbe sklicuje na edini tožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da je Komisija kršila člen 296 PDEU s tem, da ni odgovorila na potrdilno prošnjo tožeče stranke za dostop do dokumentov v roku, določenem v členu 8(1) in (2) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ([1]).

([1]) UL 2001, L 145, str. 43.

Tožba, vložena 18. februarja 2011 – Andersen proti Komisiji

(Zadeva T-92/11)

(2011/C 103/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Jørgen Andersen (Ballerup, Danska) (zastopnika: M. F. Nissen in G. Van de Walle de Ghelcke, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Člen 1(2) Sklepa Komisije z dne 24. februarja 2010 v zadevi Državna pomoč C 41/08 (NN 35/08) – Pogodbi o izvajanju javne službe, ki sta ju sklenila dansko ministrstvo za promet in družba Danske Statsbaner (DSB) (UL 2011, L 7, str. 1), naj se razglasi za ničen;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija naj bi očitno napačno uporabila pravo, ko je ugotovila, da Danska vlada ni storila očitne napake pri presoji, ko je progo København -Ystad opredelila kot javno storitev in jo vključila v sistem pogodb o izvajanju javne službe. Tožeča stranka meni, da so s to progo ekonomsko upravičeno upravljali udeleženci na trgu brez subvencij, zaradi česar ne bi smela biti vključena v pogodbo o izvajanju javne službe.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija naj bi očitno napačno uporabila pravo, ker ni odredila vračila nezdružljivih previsokih nadomestil, plačanih družbi DSB, zaradi dividend, ki so bile plačane njenemu delničarju, državi Danski. Tožeča stranka meni, da je plačilo dividend državi s strani družbe, ki je v celoti v njeni lasti, nezakonit mehanizem za izravnavo nezdružljivih previsokih nadomestil.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija naj bi očitno napačno uporabila pravo, ker je uporabila Uredbo št. 1370/2007 ([1]) namesto Uredbe št. 1191/69 ([2]). Tožeča stranka meni, da bi morala Komisija v primeru nezakonite državne pomoči uporabiti pravo, ki je veljalo ob dodelitvi te pomoči.

([1]) Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL 2007 L 315, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnih poteh (UL 1969 L 156, str. 1).

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče http://europa.eu

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL